

urettede i lige Linie eller i Sideliniens 1ste Grad.

3) At han staaer i privat Tjenesteforhold til Anklageren, den Anklagede eller den Forurettede.

4) At han har personlig Interesse i Sagens Udfald.

5) At han forud har udtalt en bestemt Mening om Sagen.

6) At han har ladet sig bestikke.

7) At han er Anklagedes aabenbare Uven.

Retten afgjør, efter at have hørt Parterne og den paagældende Nævning, om en saaledes fremsat Indsigelse kan tages til Følge.

§ 165.

Overanklageren og den Anklagede kunne hver for sig uden Angivelse af Grunde forkaste 6 Nævninger.

Er der flere Anklagede, overdrage de en af deres Midte eller en Forsvarer at udøve Forkastelsesretten. Kunne de ikke enes i saa Henseende, eller finder Formanden, at deres Interesser ere modstridende, udøve de vegevis Forkastelsesretten. Frembyder Antallet Banstelig heder, ordnes Forholdet mellem dem ved Lodtrækning.

§ 166.

Er der ikke 12 uforkastede Nævninger tilbage, tager Formanden iblandt dem, der findes paa Udvalgslisten, og som boe paa det Sted, eller nær det Sted, hvor Retten holdes, mindst det tredobbelte Antal af det, der mangler i 12. Over dem forfattes en Tillægsliste.

§ 167.

Tillægslisten prøves ligesom den første Liste. De samme almindelige og særlige Indsigelser kunne fremsættes, og Forkastelsesretten kan anvendes, indtil den er benyttet i det i § 165 bestemte Omfang.

§ 168.

Førend Lodtrækningen tager sin Begyndelse, kan Rettens Formand bestemme, at der foruden

12 Nævninger skal paa lige Maade vælges een eller to Suppleanter.

Saafernt da Nogen af Nævningerne i Lobet af Forhandlingerne faaer Forsald, indtræder i hans Sted en Suppleant, saaledes at, hvis der er to saadanne, den af dem indtræder, hvis Navn ved Lodtrækningen først er blevet uddraget.

Suppleanter overvære hele Hovedforhandlingen i Sagen, men deltage ikke i Nævningernes Raadslagninger og Afstemninger.

§ 169.

Komme flere Sager paa een Dag under Forhandling, kan den for en foregaaende Sagen dannede Nævningeret vedblive under Behandlingen af de følgende Sager, naar hverken Overanklageren, den Anklagede eller nogen Forurettet, der har nedlagt Erstatningspaastrand, forlanger Valget af andre Nævninger, eller nogen af Nævningerne i Genhold til § 162 udtræder.

§ 170.

Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 171.

Formanden tager derefter Nævningerne i Ed, idet han tiltaler dem saaledes:

„De skulle love og sværge ved Gud den Almægtige, den Alvidende og Retfærdige; at de i Sagen mod N. N. med Trofasthed og Nidkjærhed ville opfylde en Nævnings Pligt, ikke samtale med Nogen om Sagen, førend den er afgjort, af hyderste Evne omhyggeligt veie Beviserne saavel imod som for den (de) Anklagede, og uden at lade Dem forlede af Frygt eller Haab, af Nid eller Venstabs, af Gensyn til Gavn eller Gavn, Magt eller Anseelse, afgive Deres Stemme alene efter samvittighedsfuld Overbevisning.“

hvorpaa Nævningerne, staaende og med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Afslæggelse, hver for sig svare:

„Jeg lover og sværger det, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“

Den Aldgang, som Lovgivningen hjemler